

Блукала овечка - Джерело

Написав Марія, м.Львів
Субота, 03 вересня 2011, 09:27

Блукала овечка в тернині і в хащах,
В гріхах цього світу блукала вона.
Так довго блудила, що дикою стала,
Опіка і ласка чужа їй була.

А там, недалеко, паслася отара
Доглянута, сита, весела завжди.
Господь був їй пастир, її пильнував Він,
Щоб часом не вкрав вовк котроїсь із них.

Овечки з отари Його голос знали.
На поклик Його завжди радо ішли.
Почула той голос та бідна овечка,
Що десь там блукала одна в самоті.

Почула і стала до голосу того
Із хащів отих пробиратися, йти.
Як вийшла із хащів, овечки не видно,
Вся шерсть у овечки - одні реп'яхи.

Побачив овечку цю Пастир старанний,
Що вівців Своїх пильнував.
Її Він очистив, до Себе в кошару
До вівців своїх приєднав.

Овечка боїться, тих вівців не знає,
До Пастира завжди біжить,
Бо знає, що Пастир буде пильнувати,
Не дасть Він вже більше їй заблудить.

«Я дякую щиро Тобі, любий Пастир,-
Говорить сьогодні спасенна вівця,-
Повіки я буду Тобі за це вдячна,
Якби не Твій голос, пропала би я».

О, як ще багато овець тих блукає
У хащах, у тернах, усі в реп'яхах.
І Пастира голос вони чують часто,
Не хочуть до Нього прийти, щоби спас.

Заблудлі овечки, я вас нині прошу
На поклик Господній, бо Він - Пастир наш.
Він ніжно усіх вас до Себе пригорне,
Бо Він - Пастир добрий і любить всіх нас.